

РЕШЕНИЕ

№ 389

гр. София, 16.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 4-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН, в закрито заседание на шестнадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Вера Цветкова

Членове: Маргаритка Шербанова
Петър Гунчев

като разгледа докладваното от Вера Цветкова Наказателно дело за възобновяване № 20231000601125 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.424 ал.1 вр.чл.422 ал.1 т.5 от НПК.

Постъпило е искане от осъденото лице И. К. чрез адв.Д.М. за възобновяване на съдебното производство по нохд № 2034/2021г. на Районен съд Перник, както и да бъде отменено Решение №56 от 10.07.2023г. по внохд 181/2023 на Окръжен съд Перник, с което е била потвърдена присъдата на първостепенния съд.

По посоченото дело в РС Перник, И. К. била осъдена за престъпление по чл.290 ал.1 вр.чл.26 ал.1 вр.чл.54 от НК, вр. чл.55 ал.1 т.2 б.Б вр. чл.42 „а“ ал.2 т.1, т.2 и ал.3 от НК, като й било наложено наказание „пробация“ със следните пробационни мерки: „задължителна регистрация по настоящ адрес“ с продължителност от 6 /шест/ месеца и периодичност 2 /два/ пъти седмично, както и „задължителни срещи с пробационен служител“ с продължителност от 6 /шест/ месеца.

С Решение № 56/10.07.2023г., постановено по внохд № 181/2023г., ОС Перник, първоинстанционната присъда била потвърдена изцяло.

В искането се твърди, че решението на ОС Перник по внохд №181/2023г. е незаконосъобразно, неправилно и постановено при съществени процесуални нарушения по смисъла на чл.422 ал.1 т.5 от НПК. Според защитата, направените фактически констатации от съда, че осъдената К. умишлено е осъществила изпълнителното деяние на

лъжесвидетелстването, не се подкрепят по безпротиворечив начин от доказателствата по делото. Обвинението не било доказано по несъмнен и категоричен начин, каквото е императивното изискване на закона, а постановеният съдебен акт почивал само на предположения и превратно тълкуване на събраните доказателства, като им е придаден смисъл и съдържание каквито те нямат. Излагат се подробни съображения относно фактическата обстановка, описана в обвинителния акт.

Навежда се довод, че решението е постановено в нарушение на материалния закон, тъй като ОС Перник приел в противоречие с него, че осъдената К. е осъществила от обективна и субективна страна престъплението, в което е обвинена, без да са налице безспорни доказателства за това. Осъщественото от К. поведение не било общественоопасно и поради това не било извършено виновно - чл.9 ал.2 от НК.

Твърди се, че решението е било постановено и при съществени нарушения на процесуалните правила, тъй като съдът еднопосочно дал вяра на доказателствата, които обслужвали обвинителната теза и въз основа на които изградил вътрешното си убеждение, че поведението на осъдената е съставомерно, а без основание изключил и не кредитирал доказателствата, които ползвали защитата. Съдът нарушил изискването на чл.305 ал.3 от НПК, тъй като не посочил кои обстоятелства се приемат за установени, въз основа на кои доказателствени материали и какви са правните съображения за взетото решение. Освен това не били обсъдени противоречията в доказателствената съвкупност, като не било изяснено защо се приемат едни доказателства, а други се отхвърлят, което представлявало нарушение на процесуалните правила от категорията на съществените. Съдът нарушил и чл.14 и чл.107 ал.1 от НК, като не извършил изискуемата от закона всестранна и обективна оценка на релевантните факти и незаконосъобразно признал К. за виновна.

Въз основа на тези съображения се моли да бъде възобновено наказателното производство, като бъде оправдана И. К. по повдигнатото ѝ обвинение или да бъде върнато делото на друг състав на съда за ново разглеждане с конкретни указания за правилното прилагане на закона.

Прави се искане да бъде постановено спиране на изпълнението на наказанието на осн.чл.420 ал.3 от НПК, тъй като осъдената К. била установена в чужбина към настоящия момент, имала малко дете за което се грижи самостоятелно и за нея изпълнението на наказанието „пробация“ би било свързано със значителни затруднения.

В съдебно заседание пред САС се явява преупълномощен защитник на осъденото лице И. К. - адв.Б., който поддържа изцяло подадената молба за възобновяване, по изложените в нея съображения. Защитата поддържа възражението, че в настоящето производство не е било доказано по несъмнен и категоричен начин, че осъдената К. е осъществила престъплението, в което е била обвинена. Дори прокуратурата във внесения обвинителен акт, формулирайки своята обвинителна теза, не е посочила по недвусмислен и категоричен

начин, че осъдената е била възприела със сигурност нанасянето на удар от страна на нейния приятел. Като единствен аргумент, за да повдигне настоящото обвинение е бил използван факта, че същият е бил осъден, с влязла в сила присъда, което според прокуратурата и съдилищата е било достатъчно за постановяване на осъдителна присъда, без да се изследва обективно дали К. е могла да възприеме нанасянето на удара и съществува ли възможност, въпреки, че се е намирала на въпросното място, да не е възприела такъв. По тези съображения защитата счита, че е било допуснато съществено процесуално нарушение, като съдът е приел за доказани факти, за които липсват доказателства и незаконосъобразно е признал К. за виновна.

Като алтернатива, ако съдът счете, че не са налице основания за оправдаване на К. или връщане на делото на друг състав, се прави искане, въпреки, че наложеното наказание е възможно най-лекото, предвид повдигнатото обвинение, да бъде заменено с минимално наказание „лишаване от свобода“, изпълнението на което да бъде отложено по реда на чл.66 от НК. Защитата се мотивира с обстоятелството, че осъдената трайно се е установила да живее в чужбина, има малко дете, за което се грижи и издържа, а наказанието „пробация“ е свързано с престой на територията на Република България, което създава изключителни трудности.

Осъденото лице И. К. е уведомена за съдебното заседание, но не се явява и не взема становище по депозираното от нея искане за възобновяване на делото.

Представителят на САП счита, че не са налице предпоставките за възобновяване на съдебното производство по внохд №171/2023г. на ОС Перник, изложени от защитника в депозираното искане. Наведените доводи за допуснати съществени процесуални нарушения по чл.322 ал.1 т.5 от НПК са необосновани. Първоинстанционната присъда и въззивното решение не почиват на предположения. Неправилно било посочено, че решението е постановено в нарушение на материалния закон, като не бил приложен чл.9 ал.2 от НК по отношение на осъдената, поради липса на обществена опасност. Въззивният съд се мотивирал защо е приел, че в случая няма основания за приложение на тази разпоредба. Не бил нарушен принципа на чл.14 и чл.107 ал.1 от НПК за всестранна и обективна оценка на релевантните факти, поради което признаването на К. за виновна било законосъобразно. В решението, съдът направил изводите си, като изложил съображения за това. Поради това се моли да бъде оставено без уважение искането за възобновяване на наказателното производство.

Софийски апелативен съд, като обсъди доводите на страните и извърши проверка за наличието на основанията за възобновяване, намери за установено следното:

По нохд №2034/2021г. по описа на РС Перник, И. К. била осъдена за престъпление по чл.290 ал.1 вр.чл.26 ал.1 вр.чл.54 от НК, вр. чл.55 ал.1 т.2 б.Б вр. чл.42 „а“ ал.2 т.1, т.2 и ал.3

от НК, като ѝ било наложено наказание „пробация“ със следните пробационни мерки: „задължителна регистрация по настоящ адрес“ с продължителност от 6 /шест/ месеца и периодичност 2 /два/ пъти седмично, както и „задължителни срещи с пробационен служител“ с продължителност от 6 /шест/ месеца.

С Решение № 56/10.07.2023г., постановено по внохд № 181/2023г., на Окръжен съд Перник, първоинстанционната присъда била потвърдена изцяло.

Настоящата съдебна инстанция, запознавайки се с депозираната молба от осъденото лице и при извършена служебна проверка, установи, че Окръжен съд Перник е събрал значителен по обем доказателствен материал, необходим за правилното изясняване на делото от фактическа страна. Това той е сторил при спазване на предвидения процесуален ред, гарантиращ процесуалната му годност и възможността на базата на него да се изграждат изводите на съда за релевантните по делото факти. Вярната интерпретация на доказателствата и доказателствените средства е позволило на съдебния състав да направи и верни фактически изводи, които се споделят от настоящата съдебна инстанция. Релевантните факти са изведени въз основа на анализ на доказателствената съвкупност, като в тази насока не се констатира пропуски, подценяване или надценяване на едни доказателства за сметка на други, нито пък превратното им тълкуване, не според действителното им съдържание. Решаващият съд последователно е изложил установената фактическа обстановка, анализирал е както поотделно, така и в съвкупност събраните по делото доказателства, посочвайки кои от тях кредитира и кои не и по какви причини, след което е изложил своите съображения, отговорил е на направените от подсъдимия и защитата му възражения и е аргументирал становището си във връзка с реализирането на наказателната отговорност на подсъдимия.

Извършвайки собствена внимателна преценка на всички доказателствени източници, САС намери за установено следното:

Въз основа на събрания и проверен доказателствен материал, разгледан поотделно, в съвкупност и хронология, правилно ОС Перник е направил извод, че И. Н. К. е осъществила от обективна и субективна страна престъплението по чл. 290 ал.1 вр.чл.26 ал.1 от НК. Настоящата съдебна инстанция не установи да са били допуснати процесуални нарушения от страна на решаващите съдилища, поради което не споделя доводите, изложени от защитата по съображенията, описани подробно по-горе.

Окръжният съд описал подробно фактическата обстановка, и събраните по делото доказателства, както и кои от тези доказателства кредитира и защо и кои не и защо. Въз основа на приетата фактическа обстановка и направения доказателствен анализ, окръжният съд извел извод, че К. е осъществила от обективна и субективна страна състава на престъпление по чл.290 ал.1 от НК, респективно констатирал, че районния съд е направил

обосновани и законосъобразни правни изводи относно авторството и правната квалификация. От обективна страна, осъдената К. е потвърдила неистина, като следва да се посочи, че за състава на лъжесвидетелстването не е необходимо лъжливите показания да са повлияли на правилното разрешаване на делото, а е достатъчно такова влияние да е възможно. Не се изисква и причинна връзка между показанията на лъжесвидетеля и решение по делото, което да се основава на тези показания. Престъплението „лъжесвидетелстване“ е осъществено, ако извършителят му, при даване на показания в качеството на свидетел потвърди неистина – свидетелства, че е възприел определен факт, без той обективно да се е осъществил.

САС не споделя доводите на защитата, че извършеното от К. не е общественоопасно,, тъй като престъплението „лъжесвидетелстване“ е престъпление против правосъдието и правнозащитените обществени отношения са свързани с нормалното осъществяване на правосъдната дейност. Несъмнено те биват засегнати, когато свидетелят депозира пред съд или друг надлежен орган на властта неверни показания, защото по този начин се създава опасност да не бъде разкрита обективната истина, което всъщност е целта на правораздаването. Последица от това би могло да бъде неправилното приложение на материалния закон. В съдебната практика се приема, че престъплението „лъжесвидетелстване“ може да бъде осъществено чрез възпроизвеждане на факти, с които деецът съзнателно да е потвърдил неистина или е затаил истина за факти и обстоятелства, които са включени в предмета на доказване по конкретното производство и имат значение за правилното решаване на делото. Необходимо е също така от доказателствената съвкупност да се установи, че деецът писмено или устно съзнателно е потвърдил неистина или затаил истина пред съд или друг надлежен орган на властта. Такъв надлежен орган по смисъла на чл.290 от НК е този, който е овластен да разпитва свидетели в рамките на определено производство и във връзка с правомощието му да установи истината по определени факти.

В конкретния случай, осъдената К. е заявила неистина, като е заявила факт, който не се е осъществил в обективната действителност. Тя е знаела и съзнавала общественоопасния характер на деянието, предвиждала е неговите общественоопасни последици и е целяла настъпването им, т.е. извършила е деянието при пряк умисъл. Действията на К. показват, че в съзнанието ѝ са били оформени представи за това, че дава неверни обстоятелства, които пречат за разкриването на обективната истина. Направеният задълбочен анализ на доказателствената съвкупност от първостепенния и от въззивния съд, водят до несъмнен извод, че К. е извършила престъплението, за което е ангажирана наказателната ѝ отговорност. И двете съдебни инстанции са изготвили обосновани съдебни актове, дали са отговор на всички направени възражения и са достигнали до категоричен извод за авторството и механизма на извършване на престъплението. К. е знаела и възприела истинските факти – че А. Д. е нанесъл съответните удари на пострадалата П. Б. П. и въпреки това е дала категорични показания пред надлежни органи на властта, като твърдяла, че А. Д. не е нанесъл удар, че не е имало бой, че Д. в никой момент не е удрял П. П., че не се е

доближавал до П.. Твърденията на И. К. са били оборени от събрания по делото доказателствен материал, който прецизно и задълбочено е бил анализиран от двете съдебни инстанции, които достигнали до еднакви правни изводи.

Съобразявайки степента на обществена опасност на деянието, подбудите за извършване, данните за личността на К., съдилищата са се произнесли относно вида и размера на наказанието. Отчетени са били смекчаващите вината обстоятелства – млада възраст на осъдената, трудова ангажираност, обстоятелството, че е млада майка и сравнително дългия период от извършване на деянието до постановяване на присъдата, при чийто превес районния съд е определил на К. наказание при приложение на чл.55 ал.1 т.2 б.Б във връзка с чл.42а ал.2 т.2 и т.3 от НК – „пробация“ със следните пробационни мерки – „задължителна регистрация по настоящ адрес“ с продължителност от 6 месеца и периодичност от 2 пъти седмично и „задължителни периодични срещи с пробационен служител“ с продължителност от 6 месеца. Първостепенният, както и окръжния съд са преценили, че с така определеното по вид и размер наказание ще бъдат постигнати целите на закона, визирани в чл.36 от НК за въздействие върху осъдената, както и върху членовете на обществото.

САС е сезиран от осъденото лице и защитника му с искане да бъде заменено наложеното наказание „пробация“ с минималното предвидено в закона по-тежко наказание „лишаване от свобода, изпълнението на което да бъде отложено по реда на чл.66 от НК. Като довод се изтъква, че наложеното й наказание я затруднява, тъй като изисква престой на територията на Република България, а осъдената се е установила да живее в чужбина и има малко дете, за което се грижи. Най-напред следва да се посочи, че пред САС не са представени каквито и да е доказателства за изложените твърдения. Санкцията, която е била определена от РС Перник и потвърдена от ОС Перник, според настоящия съд дори и снизходителна, като се има предвид степента на обществена опасност на деянието и обществените отношения, които то засяга. Съвсем отделен е въпроса, че наказанията се налагат не за удобство на осъдените лица, а за изпълнение на разпоредбата на чл.36 от НК и винаги са съпроводени с ограничения, които следва да търпят санкционираните.

При така установените обстоятелства, имащи значение при определяне на санкцията на осъдената, както и съобразно изпълнение целите на закона, САС не намери основания за корекция на така отмереното наказание и не споделя доводите на защитата изложени в съдебно заседание, както и тези изложени в искането за възобновяване на съдебното производство.

Окръжен съд Перник е ревизирал първоинстанционната присъда и не е констатирал допуснати нарушения на материалния и процесуалния закон, поради което е постановил законосъобразно решение, с което е потвърдил съдебния акт на районния съд.

Софийски апелативен съд не констатира допуснати нарушения на материалния и процесуалния закон, които да покриват изискванията на чл.422 ал.1 т.5 от НПК като основание за възобновяване, поради което и подадената молба от осъдената И. К. следва да бъде оставена без уважение.

С оглед на гореизложеното Софийски апелативен съд

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на осъдената И. Н. К. за възобновяване на наказателното производство по НОХД № 181/2023г. по описа на Окръжен съд гр.Перник и нохд № 2034/2021г. на Районен съд Перник.

ВРЪЩА делото на районен съд гр.Перник.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____